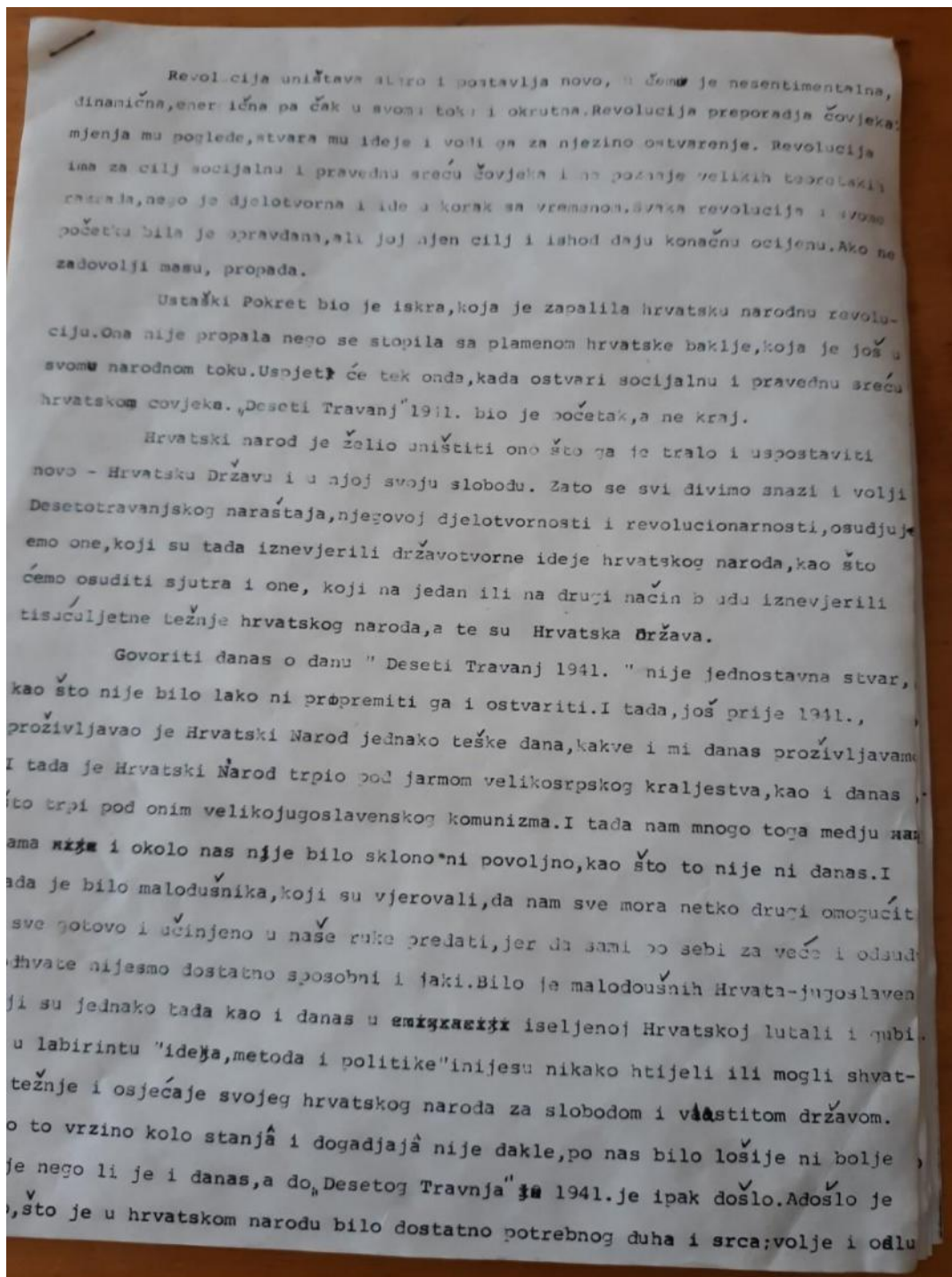

Otporaš - Milan Boban

Za Bozo, bencik195@gmail.com, andrija.klaric@gmail.com, amasebalj@gmail.com, babuljcity@gmail.com, davor.pavuna@gmail.com, Sam, govorcin.igor@hotmail.com, hrvoje.mirkovic@gmail.com, jelena.vitezica@gmail.com, mileboban748@gmail.com, mladenpa@gmail.com, sosmanagich@gmail.com, tomlav.dragun@gmail.com, Milan, Ante, Andjelko, Viktor, jaz

Pitam ja sve vas danas, prvi listopada 2021: ŠTA BI SE DANAS PISALO, ITALO I PRIPRI AVALO DA NIJE BILO DESETOG TRAVNJA 1941. GODINE!?

Subota 14 travnja 1984. godine mene je pozvala hrvatska zajednica grada Detroita da im održim govor za Deseti Travnja. Prilažem vam sliku kopije druge stranice govora kojeg sam održao. Prva stranica je bio uvodni i pozdravni govor. To je bilo klima odraza prije 37 godina. A kakva je slika danas, slobodni ste dati komentar.

Revolucija uništava staro i postavlja novi, u njoj je nesentimentalna, dinamična, energična i pačak u svojem početku i okrutna. Revolucija preporabljuje uvijek, mijenja mu poglede, stvara mu ideje i vodi ga za njezino ostvarenje. Revolucija ima za cilj socijalnu i pravednu sreću uvijek i ne poznaje velikih teoretskih razrada, nego je djelotvorna i ide u korak s vremenom. Svaka revolucija u svome početku bila je opravdana, ali joj njen cilj i ishod daju konačnu ocjenu. Ako nezadovoljnu masu, propada.

Ustaški Pokret bio je iskra, koja je zapalila hrvatsku narodnu revoluciju. Ona nije propala nego se stopila sa plamenom hrvatske baklje, koja je još svome narodnom toku. Uspjete tek onda, kada ostvari socijalnu i pravednu sreću u hrvatskom uvijeku. Deseti Travnja 1941. bio je počinak, a ne kraj.

Hrvatski narod je želio uništiti ono što ga je trajalo i uspostaviti novo - Hrvatsku Državu i u njoj svoju slobodu. Zato se svi divimo snazi i volji Desetotravanjskog naraštaja, njegovoj djelotvornosti i revolucionarnosti, osuđujemo one koji su tada iznevjerili državotvorne ideje hrvatskog naroda, kao što ćemo osuditi i sutra one, koji na jedan ili drugi način budu iznevjerili tisućljetne težnje hrvatskog naroda, a te su Hrvatska Država.

Govoriti danas o danu "Deseti Travnja 1941." nije jednostavna stvar, kao što nije bilo lako ni pripremiti ga i ostvariti ga. I tada, još prije 1941. proživljavao je Hrvatski Narod jednako teške dane, kakve i mi danas proživljavamo. I tada je Hrvatski Narod trpio pod jarmom velikosrpskog kraljevstva, kao i danas što trpi pod ovim velikojugoslavenskom komunizma. I tada nam mnogo toga među nama i okolo nas nije bilo skloni, kao što to nije ni danas. I tada je bilo malodušnika, koji su vjerovali da nam sve mora netko drugi omogućiti i sve gotovo i učinjeno u naše ruke predati, jer da sami po sebi za veće i odsudne pohvale nismo dostatno sposobni i jaki. Bilo je malodušnih Hrvata-Jugoslavena koji su jednako tada kao i danas u iseljenoj Hrvatskoj lutali i gubili se u labirintu "ideja, metoda i politike" i nisu nikako htjeli ili mogli shvatiti težnje i osjećaje svojeg hrvatskog naroda za slobodnom i vlastitom državom.

tako to vrzino kolo stanja i događaja nije, dakle, po nas bilo lošije ni bolje prije nego li je i danas, a do "Desetog Travnja 1941." je ipak došlo. A došlo je zato, što je u hrvatskom narodu bilo dostatno potrebnog duha i srca, volje i odlučnosti, koje su Hrvatski Narod učinile sposobnim i svjesnim, da svi zajedno osjetimo zov hrvatske krvi, da smo svi osjetili naše hrvatsko pravo i dužnosti. Taj duh, to srce i ta svijest neodoljivom silom su nas orijentirali k onoj strani i točnici koje su u onim vremenima i onakvim prilikama, najbolje interpretirali težnju i volju hrvatskog naroda. Bila je to točnica iste hrvatske tradicije i ponosa, koja nas je uvjeravala, da se i Hrvatski Narod ima pravo poslužiti osnovnim i običnim narodnim pravima, po kojima i mi imamo pravo živjeti u našoj vlastitoj državi. Temelje tom pravu udario je vrsto na bogatoj narodnoj tradiciji Otac Domovine dr. Ante Starčević, a njegov idejni nasljednik Poglavnik dr. Ante Pavelić nas je na ta prava ponovno upozorio i pozvao hrvatski narod da ih odlučno ostvari. Sav hrvatski narod je to osjetio da to zaista mora učiniti, te je to onih dana oko "Desetog Travnja" 1941. i učinio. Učinio je to ne radi osobe dra. Ante Pavelića, ne radi njegova Ustaškog Pokreta, nego radi sebe samog, radi svoje narodne potrebe, a na bazi svog običnog hrvatskog narodnog prava i rodoljubne dužnosti.

Ponavljam i istočim, da hrvatski narod nije ostvario svoje "Deseti Travnja" radi Poglavnika dra. Ante Pavelića, ali jest sa njim na čelu. Nije ga ostvario radi Ustaškog Pokreta, ali jest sa njegovim programom i načelima, koji su bili identični običnim narodnom programu i težnjama. Proveo ga je u djelo spontano, oduševljeno i odlučno. To je neosporna povijesna istina! I zaludu je svim protivnicima svako njegovo krivo tumačenje i izvršavanje u svrhu osobne ili stranačke sebičnosti, i još gore ljubomore. Povijesna je istina da je "Deseti Travnja" najprije hrvatski narodni akt, i tek iza toga može se govoriti i o njegovoj stranačko-političkoj pozadini.

Danas mi slavimo uspomenu na taj veličanstveni i povijesni čin, slave i ga kao narodni državni blagdan. Činimo to zato što on uistinu predstavlja duh i volju, te neosporno obično pravo naroda na svoju slobodu i državu, i što predstavlja visoku narodnu svijest i uvjerenje hrvatskog naroda da to svoje pravo uvijek ispovijeda i svakom prilikom ostvari i brani. To je pravi smisao "Desetog Travnja" kao narodnog blagdana. A što ćemo mi pri tome odavati zaslužene počasti Poglavniku dru. Antu Paveliću, Ustaškom Pokretu i svim onim znanim i neznanim zasluženicima, koji su se za ostvarenje "Desetog Travnja"

nesebi no žrtvovali, to je stvar osobnog uvjerenja i zahvalnosti, koje im dugujemo i koje su oni zaslužili bez obzira na sve ono o čemu se iz toga želi diskutirati, a što svi mi - oduševljeni i neoduševljeni - moramo konačno ostaviti vremenu i objektivnom hrvatskom povijesničaru da kaže svoj neosporni pravorijek.

Kada bi smo mi danas slavili "Deseti Travnja" na jedan takav način, da izostavimo ovu povijesnu istinu, te jedni slavili uspomenu na osobu Poglavnika dr. Antu Pavelića i njegov Ustaški Pokret, onda bismo učinili jednu veliku pogrešku, jer bi onda bio i ostao samo ustaško-strančki blagdan, a ne narodni kakav on zaista i jest. Bio to upravo onaj i onakav "Deseti Travnja" kakvim ga još žele prikazati njegovi protivnici, pa čak i neki nesvjesni ljudi koji se danas žele prikazati većim ustašama nego su ikada prije bili - ili to nikada ni bili nisu. Pomaknuti povijesnu istinu s pravog mjesta važnosti i zamijeniti ju jedino osobom dr. Ante Pavelića i Ustaškog Pokreta, značilo bi odjeliti ih od naroda i od njihovog i od narodnog čina, a to je upravo to što žele oni koji su jednako protivnici dr. Ante Pavelića i ustaštva, kao i protiv hrvatskog naroda. Ako to dakle, i tako neki i danas čine, pod navodnim znakovima "ustaše", onda oni svjesno ili nesvjesno služe tim protivnicima, što iskreni i pravi rodoljubi ne mogu razumjeti niti odobriti.

Povijesna istina nam kaže da je "Deseti Travnja" pozdravio i spontano u djelo sproveo cijeli hrvatski narod i Hrvatsku Državu proglasio prije pukovnika Slavka Kvaternika hrvatski dočasnik Petar Cvek u Bjelovaru 8. travnja 1941. Proglašena je bila i u Varaždinu i u drugim mjestima, gdje su odlučni, znani i neznani rodoljubi i bez posebnih zapovjedi i uputa, razoružavali jugoslavensku kraljevsku vojsku i organizirali hrvatske vlasti, metnuvši si tako "hrvatsku pušku na hrvatsko rame", "hrvatski novac u hrvatski džep". Ima još danas živih svjedoka, koji su u tom narodnom činu aktivno sudjelovali i od prije i poslije "Desetog Travnja" 1941., kada su Gradjanske Zaštite i uz pomoć svih okolnih Seljačkih Zaštita razoružavali jugoslavensku vojsku, te uspostavili hrvatsku vlast dva dana prije dolaska njemačke vojske, koje je već naša hrvatska vlast uspostavljena. Nijemci su poštivali i cijenili hrvatske vojnike u civilu i pod šeširom Hrvatske Gradjanske i Seljačke Zaštite, koji su imali oznaku na rukavu u bojama izvezeni hrvatski grb, kojeg su im u tu svrhu izvezle i pripravile naše hrvatske djevojke i majke još prije "Desetog Travnja 1941." I to neka bude i posluži kao živi dokaz da je "Deseti Travnja" naš narodni i hrvatski a ne strančki a još manje ideološki.

Ako ovo danas spominjemo, ne činimo to da sebe ističemo, već da vama, uzvišene gospođe i gospodo i dragi slušatelji, i svim drugima kažemo samo jedan dio one povijesne istine, koja ne može i ne smije ostati nezapažena niti zaboravljena. Ne smije biti nezapažena i zaboravljena, ne samo radi zahvalnosti i priznanja, koja Hrvatska Seljačka i Gradjanska Zaštita neosporno zaslužuje, već jednostavno zato što je ovo njezino djelo dio one povijesne istine na kojoj se zasniva naša tvrdnja da je "Deseti Travnja" volja i djelo cjelokupnog hrvatskog naroda, a ne samo jednog čovjeka, jedne stranke ili pokreta, ili što je još gore, djelo neke strane sile i milosti kako to naš hrvatski neprijatelj sustavno tumači, kako nama Hrvatima tako još više strancima. Bio je to gotovo čin kojeg više nikome nije odgovaralo mijenjati bez većih i teških posljedica. Tu postoji, tu završava i u tome postoji ono pravo opravdanje i sva povijesna i narodna vrijednost "Desetog Travnja" kao rodoljubnog djela i prema tome narodnog državnog praznika.

Kada bi si toga bili svjesni i oni drugi koji "Desetom Travnju" osporavaju svaku povijesnu i narodnu vrijednost, onda bi bili svjesni da je "Deseti Travnja" jednako djelo i Ustaša i pristaša Hrvatske Seljačke Stranke - ako već ne i njezinog vodstva, koji se većine svojih pristaša ipak ne može odrediti, a da time sami sebe od njih i od naroda ne odjeli. Labavo krilo H.S.S-e ne može svoje neodlučno i negativno držanje u tadašnjim ratnim događajima pred Hrvatskim Narodom danas opravdati samo s "ustaškim grijesima" i kasnijim nepovoljnim razvojem događaja, a najmanje upornim nijekanjem svake vrijednosti "Desetom Travnju". Oni se time odriču ne samo njih i naroda, nego sebe i svog programa, što dakako ne bi smjelo više činiti, ako želi ostati vjerno programu Stranke i ideje Braće radiča.

"Deseti Travnja" iz 1941. godine, ako se nastavi gledati samo kroz strančarska ogledala, zaista će izgledati da nema nikakve vrijednosti i narodnog značenja, te ili će biti djelomičan i strančki, te kao takav kratkotrajan i osuđen na konačni zaborav. Ali ako se on gleda onakav kakav je zaista bio, dakle

kroz prizmu povijesne istine i potrebe, onda ne samo da ima svoju vrijednost u prošlosti, nego e ju imati i u trajnoj budu nosti. I kada je to tako - a druga ije to ne bi smjelo i trebalo biti - nau imo se slaviti uspomenu na prvi "Deseti Travnja" na takav na in, da nam taj nadnevak bude snaga i za novi budu i "Deseti Travnja" koji mora do i i koji e nam do i iako to ne bude taj isti datum deseti travnja. I daj Bože bio nam u borbi za hrvatsku Državu i od nikoga neosporavan.

Mi danas vrsto vjerujemo u budu i "Deseti Travnja". Sav naš rad, naše težnje i stremljenja, mi emo prema njemu usmjeriti i na njega težište naše pažnje sve više prenositi. trnovit je to i težak put koji nas prema njemu vodi, ali mi i ovog puta vrsto vjerujemo u njegovo ostvarenje, jer vjerujemo u duh, volju i snagu Hrvatskog naroda, koji e opet, usprkos i danas postoje ih velikih poteško a, znati si svoju sudbinu i bolju budu nost osigurati. Hrvatski stoljetni duh nije umro! Hrvatski um ne e zatajiti! Hrvatski narodni ponos e jednom za uvijek odbaciti sve štetne predrasude, tu e spletke i utjecaje, i hrvatska e narodna svijest i opet prvom pogodnom prilikom jednoglasno progovoriti "desetotravanjskim" duhom i programom. Progovorit e, jer hrvatski narod je iz brojnih i bolnih iskustava sa svakim i sva im toliko državotvorno svjestan i uvjeren, da e njegova zdrava svijest morati i opet progovoriti u narodno-ustani kom desetotravanjskom duhu, ili hrvatskog naroda više biti ne e. I novi e hrvatski naraštaj, poput staroga, u danom asu e se orijentirati prema onoj to ki s koje bude najjasnije i najglasnije progovorio zov hrvatske krvi, svijesti i ponosa.

I naš hrvatski nadolaze i naraštaj ne e pitati je li to Ma ek ili paveli , ili je to onaj Hebrang, koji je žrtvovao komunisti ko uvjerenje za svoj i naš hrvatski Srijem, kao što to nije pitao naraštaj: Bugojna, Buša, Buconji a, Kelave, Ivana ale, Ante Ljubasa i mnogih drugih, koji trasiraju puteve tom novom, mla em i snažnijem naraštaju.

Pojedinci izumiru a režimi se proživljavaju i nestaju, da iza sebe ostave sve svoje pozitivno i negativno. Zbir ovog pozitivnog zove se zdrava tradicija ili ostavština bez hipoteke krivnje iz prošlosti. Mi jedino možemo pomo i i želiti da nadolaze i naraštaj to shvati i da u svoj novi "Deseti Travnja" unese samo pozitivno iz tih baština, i da ostane vjeran "desetotravanjskom" duhu i revoluciji; ali ne u onakvom svijetlu, jer bi se onda ponovio i Bleiburg.

I dok živi tijelo naroda živjet e i njegov duh, a duh "Desetog Travnja" je isto što i duh hrvatskog Naroda. Oni prije nas su vjerovali i mi danas vjerujemo u njega. Vjerujte i vi mla i! Živimo i radimo u njemu i za njega!

Živio zdravi narodni desetotravanjski duh!

Slava i priznanje velikanima koji su se za njega nesebi no žrtvovali!

Živjela Hrvatska Država!

Živio hrvatski Narod!

Slava palima!

Živi na okup!

Hvala Vam na pozornom slušanju.

Bozo Simunovic
Bravo i hvala *Mile!*
Odlican govor, koji i dan danas vrijedi!
Bog Te blagoslovio, hrvatski junacki viteze!
ZA DOM SPREMNI!